

Personal Financial Planning for Luang Prabang Provincial People's Council Staff

Kheola MANICHITH¹, Thippavanh DUANGVILAYKEO², Phonepasith KHOMTHAVONG³

Department of Business Administration, Faculty of Economics and Tourism, Souphanouvong University, Lao PDR

Abstract

This study aimed to examine the personal financial planning behaviors of employees of the Luang Prabang Provincial People's Council, and to explore their opinions on the importance of personal financial planning. This research employed a survey method targeting 43 employees of the Luang Prabang Provincial People's Council. Data were collected using a questionnaire and analyzed to determine the relevant values. The results show that personal financial planning behaviors among employees are generally at a moderate to high level. In detail, the majority engage in self-planning (93.9%), followed by depositing with a bank or financial institution (36.4%). The purposes for planning include retirement (42.4%), risk management (57.6%), and consumption such as purchasing cars or household appliances (45.5%). Additionally, 33.3% have savings plans, 66.7% are willing to accept some level of risk, and 36.4% expect a return of 5–10% per year. About 51.1% plan for a financial horizon of 3–6 years, and 27.3% aim to accumulate between 700,001–1,000,000 kip per month. The majority emphasize financial stability (81.8%), diversify risk by depositing in various financial institutions (39.4%), and manage risk primarily by thoroughly studying information before investing (75.8%). Regarding their opinions on the importance of external factors in personal financial planning, most employees rated these as highly important, with an average score of 3.72 and a standard deviation of 0.94. A detailed analysis ranked the importance of these factors as follows: the economy (mean = 4.08, SD = 1.04), society (mean = 3.78, SD = 0.90), technology (mean = 3.60, SD = 0.91), and politics (mean = 3.42, SD = 0.94).

Keywords: Planning, Personal Finance, Luang Prabang Provincial People's Council

***Correspondence:** Kheola MANICHITH, Department of Business Administration, Faculty of Economics and Tourism, Souphanouvong University
Telephone: +85620 5537 3764,
Email: manichithkeola@gmail.com

Article Info:

Submitted: July 25, 2025

Revised: August 15, 2025

Accepted: August 27, 2025

1. ພາກສະເໜີ

ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ປະກອບໄປດ້ວຍ ການເຮັດວຽກງານ ເພື່ອໃຫ້ມີລາຍໄດ້ພຽງພໍຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນຊີວິດປະຈຳ ວັນ, ການມີເງິນເກັບໄວ້ໃນອະນາຄົດເພື່ອໃຫ້ສຳຮອງໄວ້ໃນໄວ ກະສຽນອາຍຸ, ມີເງິນໃຊ້ໃນໄວກະສຽນອາຍຸ ຕະຫຼອດຈົນຕ້ອງມີເງິນທຶນ ການສຶກສາສຳຮອງຂອງລູກຫຼານໃນອະນາຄົດ ເຊິ່ງການຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ບຸກຄົນຈະຕ້ອງມີວິໄນໃນການອອມ, ການວາງແຜນການ ລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແຕ່ອາດເປັນເລື່ອງທີ່ຍາກໃນສະຖານະການ ປັດຈຸບັນ ເນື່ອງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງສັງຄົມທີ່ວ່ອງໄວ, ການ ບໍລິຫານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ແລະ ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຢ່າງ ໜຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບຸກຄົນໄດ້ຮັບໃນສິ່ງທີ່ຕົນຄາດຫວັງ, ຄວາມສຳຄັນ ຂອງການບໍລິຫານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ເຮັດໃຫ້ຄົນສາມາດວາງ ແຜນການເງິນຂອງຕົນ ແລະ ຄອບຄົວໄວ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄົນ ຄຳນຶງຄວາມສຳຄັນໃນການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນການດຳລົງຊີວິດ ເຊິ່ງຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການວາງແຜນ ທາງການເງິນ (Poolphon, 2022).

ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ແມ່ນອົງການຕົວແທນແຫ່ງ ສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຂັ້ນແຂວງ, ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາມິຕິກຳທີ່ສຳຄັນຂອງ ທ້ອງຖິ່ນ, ຕົກລົງບັນຫາຜື້ນຖານຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ

ການເຄົາລົບ, ປະຕິບັດ ລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງບັນດາ ອົງການລັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ມີໂຄງປະກອບດັ່ງນີ້: ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນ ຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ປະທານ, ຮອງປະທານ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະກຳມະການສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະເລຂາທິການສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ທີ່ເປັນເສນາທິການໃຫ້ສະພາ ປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ຄະນະປະຈຳສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງຄື: ມີ 4 ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນເສນາທິການ ຄື: ຄະນະກຳມະການຍຸຕິທຳ ແລະ ປກຊ - ປກສ, ຄະນະກຳມະການເສດຖະກິດ, ແຜນການ ແລະ ການເງິນ, ຄະນະກຳມະການວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ ແລະ ບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄະນະ ເລຂາທິການສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ມີ 07 ຂະແໜງການຊ່ວຍວຽກ ຄື: ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ແລະ ນິຕິກຳ, ຂະແໜງປກຊ - ປກສ, ຂະແໜງເສດຖະ ກິດ, ແຜນການ ແລະ ການເງິນ, ຂະແໜງວັດທະນະທຳ - ສັງຄົມ ແລະ ບັນດາເຜົ່າ, ຂະແໜງ ຈັດຕັ້ງ, ກວດກາ ແລະ ບໍລິຫານ - ການເງິນ, ຂະແໜງຄົ້ນຄວ້າສັງລວມ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຂະແໜງວຽກງານສະມາຊິກ ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ (ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, 2024).

ການມີເງິນສຳຮອງເກັບໄວ້ໃນອະນາຄົດ ເພື່ອໃຫ້ສຳຮອງໄວ້ໃຊ້ ໃນໄວກະສຽນ, ມີເງິນໃຊ້ໃນຍາມສຸກເສີນຕະຫຼອດຮອດຕ້ອງມີທຶນ ການສຶກສາສຳຮອງໄວ້ໃຫ້ລູກຫຼານໃນອະນາຄົດ ເຊິ່ງການຈະບັນລຸເປົ້າ ໝາຍດັ່ງກ່າວ ຄົນເຮົາຈະຕ້ອງມີວິໄນໃນການອອມ, ມີການວາງ

ແຜນການລົງທຶນທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ຄວາມສໍາຄັນຂອງການບໍລິຫານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ເຮັດໃຫ້ຄົນເຮົາສາມາດວາງແຜນການເງິນຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ສິ່ງເສີມໃຫ້ຄົນເຮົາເອົາໃຈໃສ່ເຖິງຄວາມສໍາຄັນໃນການໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຜະນັກງານທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນ. ການວາງແຜນທາງການເງິນເປັນສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບຜະນັກງານທີ່ມີລາຍຮັບບໍ່ຫຼາຍຈາກເງິນເດືອນປະຈໍາ ແລະ ຈະຍິ່ງມີຄວາມຈໍາເປັນຫຼາຍຂຶ້ນໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ ເນື່ອງຈາກຊີວິດມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຫຼາຍຂຶ້ນ ເພາະວ່າ ການສະສົມເງິນນັ້ນຈະສາມາດບົ່ງບອກເຖິງຄວາມມີຖານະທາງຄອບຄົວໄດ້ເປັນຢ່າງດີ (Pinthong, 2008). ສະນັ້ນ, ຄົນເຮົາຕ້ອງມີແຜນການເງິນສ່ວນຕົວເພື່ອຊີວິດທີ່ລຽບງ່າຍ, ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ຊ່ວຍກະກຽມ ແລະ ນໍາພາຊີວິດໄປສູ່ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ. ຄວນເລີ່ມຈາກການປຸກຝັງນິໄສການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການປະຢັດເງິນຢ່າງມີສະຕິ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນຕັ້ງແຕ່ເດັກນ້ອຍ. ເມື່ອເຂົ້າສູ່ອາຍຸການເຮັດວຽກ, ພວກເຂົາຕ້ອງຮູ້ວິທີການວາງແຜນ ແລະ ຈັດສັນເງິນໃຫ້ພຽງພໍສໍາລັບການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການປະຢັດໃນອະນາຄົດ (Gitman et al., 2020). ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ມີຫຼາຍປັດໄຈທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຜິດພິດກໍາການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ລວມທັງປັດໄຈດ້ານປະຊາກອນເຊັ່ນ: ເພດ, ອາຍຸ, ລະດັບການສຶກສາ, ສະຖານະພາບ, ລາຍຮັບສະເລ່ຍຕໍ່ເດືອນ (Poolphon, 2022) ແລະ ປັດໄຈການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນ ລວມທັງການຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນ, ສະພາບເສດຖະກິດ, ທັດສະນະຄະຕິທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ປັດໄຈອື່ນໆ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນໃນແຕ່ລະດ້ານ, ລວມທັງການກຳນົດເປົ້າໝາຍທາງດ້ານການເງິນ, ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ, ໃນການຄຸ້ມຄອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ການປະຢັດ, ການລົງທຶນ ແລະ ແຜນການເງິນບໍານານ (Kitdamrongtham & Tulasombat, 2023 & Soporn, 2005).

ຈາກບັນຫາເສດຖະກິດໂດຍລວມ, ເຮັດໃຫ້ການສຶກສາກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈຈາກນັກຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການສຶກສາກ່ຽວກັບສຸຂະພາບທາງດ້ານການເງິນຂອງບຸກຄົນຍັງຄົງມີຢູ່ ດັ່ງ Brounen et al. (2016) ໄດ້ເວົ້າວ່າອິດທິພົນຂອງການຮັບຮູ້ຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນທີ່ຕົນເອງຮັບຮູ້ ແລະ ພຶດຕິກຳດ້ານການອອມ ມີຜົນຕໍ່ຄວາມພຽງພໍໃນການອອມເພື່ອການກະສຽນອາຍຸ ແລະ Farrell & Risse (2016) ໄດ້ສຶກສາວ່າລັກສະນະປະຊາກອນ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງທາງດ້ານການເງິນ ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຮູບແບບການປະຢັດ ແລະ ການລົງທຶນຂອງແມ່ຍິງອິດສະຕາລີ. ສະນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາຈຶ່ງມີຄວາມສົນໃຈເລືອກທີ່ຈະສຶກສາເຖິງ ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ເພື່ອນໍາເອົາຂໍ້ມູນມາວິເຄາະ ແລ້ວນໍາເອົາຜົນຂອງການວິເຄາະນີ້ ມາສຶກສາປັບປຸງແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ກັບການວາງແຜນທາງການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ສົນໃຈໃນເລື່ອງນີ້ໄດ້ກຳນົດເອົາຮູບແບບ ແລະ ວິທີໄປໝູນໃຊ້ໃນການວາງແຜນທາງການເງິນໃນອະນາຄົດ.

ດັ່ງນັ້ນຜູ້ສຶກສາຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອສຶກສາ: 1) ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງຜະນັກງານ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ 2) ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜະນັກງານຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ.

2. ອຸປະກອນ ແລະ ວິທີການ

2.1 ກຸ່ມຕົວຢ່າງ

ກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 43 ຄົນ ໂດຍການເລືອກແບບເຈາະຈົງ ເຊິ່ງເທົ່າກັບ 100% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ໂດຍໃຊ້ວິທີຂອງ Roscoe (Roscoe, 1975).

2.2 ເຄື່ອງມືການຄົ້ນຄວ້າ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນນໍາໃຊ້ແບບສອບຖາມ ໂດຍນໍາໃຊ້ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການບໍລິຫານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງ Mangnormek (2012) ແລະ Thinpaisan (2013) ໃນການສ້າງແບບສອບຖາມ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

ສ່ວນທີ 1: ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ມີຈຳນວນ 10 ຂໍ້.

ສ່ວນທີ 2: ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ປະກອບມີ: ການວາງແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງຊັບສິນ, ດ້ານລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ດ້ານລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ, ດ້ານຮູບແບບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ, ດ້ານການວາງແຜນສະສົມເງິນຫຼັງກະສຽນ ແລະ ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ມີທັງໝົດ 25 ຂໍ້, ລັກສະນະຂອງຄໍາຖາມຈະເປັນແບບມາດຕາສ່ວນ (Scale Rating) 5 ລະດັບ ໃຫ້ເລືອກ ຄື: 5: ຫຼາຍທີ່ສຸດ (ຄະແນນສະເລ່ຍ: 4.21-5.00), 4: ຫຼາຍ (ຄະແນນສະເລ່ຍ: 3.41-4.20), 3: ປານກາງ (ຄະແນນສະເລ່ຍ: 2.61-3.40), 2: ໜ້ອຍ (ຄະແນນສະເລ່ຍ: 1.81-2.60), ແລະ 1: ໜ້ອຍທີ່ສຸດ (ຄະແນນສະເລ່ຍ: 1.00-1.80).

♦ ການຫາຄຸນນະພາບຂອງເຄື່ອງມື ຜູ້ສຶກສາໄດ້ວັດຫາຄ່າລະດັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງແບບສອບຖາມ ໂດຍນໍາແບບສອບຖາມໄປທົດສອບກັບບຸກຄົນທີ່ວ່າໄປ ທີ່ບໍ່ແມ່ນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຈຳນວນ 30 ຄົນ, ແລ້ວ ນໍາມາວິເຄາະຫາຄ່າສໍາປະສິດ ຂອງຄອນບາດ α (Cronbach's Alpha Coefficient) ຂອງຄໍາຖາມໃນແຕ່ລະດ້ານ ທີ່ມີຄ່າເທົ່າກັບ 0.8 ຫຼື 80% ຂຶ້ນໄປ ສະແດງວ່າ ແບບສອບຖາມທີ່ຈະນໍາໄປໃຊ້ກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງເປົ້າໝາຍ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ສາມາດນໍາແບບສອບຖາມໄປເກັບກໍາຂໍ້ມູນກັບກຸ່ມຕົວຢ່າງຈິງໄດ້ (Nunnally, 1978) ເຊິ່ງມີຜົນການທົດສອບແມ່ນ 0.908. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ແບບສອບຖາມສ່ວນນີ້ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ມີຄວາມເໝາະສົມຕໍ່ການໃຊ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການສຶກສາ.

2.3 ວິທີການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ

ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ເພື່ອປະກອບການສຶກສາໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນໄດ້ລວບລວມຂໍ້ມູນແບບປະສົມປະສານ ລະຫວ່າງ ຂໍ້ມູນປະຖົມພູມ ແລະ ຂໍ້ມູນທຸຕິຍະພູມ, ໂດຍການສ້າງແບບສອບຖາມ ແລະ ແຈກຢາຍແບບສອບຖາມເກັບກໍາລວບລວມເອົາຂໍ້ມູນ.

1) ຂໍ້ມູນປະຖົມພູມ

ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ຜູ້ສຶກສາໄດ້ມາຈາກການສັງເກດ ແລະ ການລົງເກັບກໍາກຸ່ມຕົວຢ່າງໂດຍກົງ ຈາກການນໍາໃຊ້ແບບສອບຖາມຈາກຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ.

2) ຂໍ້ມູນທຸຕິຍະພູມ

ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຶກສາເອກະສານຕ່າງໆ, ບົດລາຍງານ, ບົດວິໄຈທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາແນວຄວາມຄິດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຈຳນວນຜະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ.

2.4 ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າໃນຄັ້ງນີ້ ແມ່ນວິເຄາະຂໍ້ມູນທາງສະຖິຕິ ດ້ວຍໂປຣແກຣມສໍາເລັດຮູບທາງສະຖິຕິ, ແລ້ວບັນທຶກລົງໃນໂປຣແກຣມ ເພື່ອດໍາເນີນການວິເຄາະຂໍ້ມູນທາງສະຖິຕິ ເຊັ່ນ: ຄ່າຄວາມຖີ່, ຈໍານວນ, ຄ່າສ່ວນຮ້ອຍ, ຄ່າສະເລ່ຍ (Mean) ແລະ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານ (Deviation) ດັ່ງນີ້:

1) ວິເຄາະຂໍ້ມູນພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈາກແບບສອບຖາມສ່ວນທີ 2 ເຊິ່ງມີລັກສະນະເປັນແບບເລືອກຕອບລາຍການ (Check List) ແມ່ນໃຊ້ວິທີການຫາຄ່າຄວາມຖີ່ ແລະ ຄ່າສ່ວນຮ້ອຍ.

2) ວິເຄາະຂໍ້ມູນຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈາກແບບສອບຖາມສ່ວນທີ 2 ໂດຍການຫາຄ່າສະເລ່ຍ ແລະ ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານ.

3. ຜົນໄດ້ຮັບ

3.1 ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານ ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ຈາກຜົນການສຶກສາພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຫັນວ່າ: ສ່ວນໃຫຍ່ວາງແຜນດ້ວຍຕົວເອງ ຈໍານວນ 31 ຄົນ ເທົ່າ 93.9%, ບຸກຄົນທີ່ສົ່ງຜົນຫຼາຍສຸດຕໍ່ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຄອບຄົວ ຈໍານວນ 21 ຄົນ ເທົ່າ 63.6%, ຮູບແບບການວາງແຜນທາງການເງິນຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ ຈໍານວນ 12 ຄົນ ເທົ່າ 36.4%, ຈຸດປະສົງຫຼັກໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ເພື່ອໃຫ້ຄຸນະພາບຊີວິດທີ່ດີຫຼັງການກະສຽນອາຍຸ ຈໍານວນ 14 ຄົນ ເທົ່າ 42.4%, ເປົ້າໝາຍໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ຈໍານວນ 19 ຄົນ ເທົ່າ 57.6%, ເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ສະຖຽນລະພາບຂອງລາຍໄດ້ ຈໍານວນ 13 ຄົນ ເທົ່າ 39.4%, ວາງແຜນທາງການເງິນໂດຍເລືອກລົງທຶນ ເພື່ອການບໍລິໂພກ (ຊື້ລົດ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ) ຈໍານວນ 15 ຄົນ ເທົ່າ 45.5%, ປະເພດຂອງການວາງແຜນທາງການເງິນແມ່ນ ແຜນການອອມ ຈໍານວນ 11 ຄົນ ເທົ່າ 33.3%, ລະດັບອັດຕາຄວາມສ່ຽງທີ່ທ່ານສາມາດຍອມຮັບໄດ້ສໍາລັບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ ລະດັບປານກາງ ຈໍານວນ 22 ຄົນ ເທົ່າ 66.7%, ອັດຕາຜົນຕອບແທນທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ 5-10% ຕໍ່ປີ ຈໍານວນ 12 ຄົນ ເທົ່າ 36.4%, ໄລຍະເວລາທີ່ຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ 3-6 ປີ ຈໍານວນ 17 ຄົນ ເທົ່າ 51.1%, ການວາງແຜນສະສົມເງິນຕໍ່ເດືອນແມ່ນ 700,001-1,000,000 ກີບ ຈໍານວນ 9 ຄົນ ເທົ່າ 27.3%, ວາງແຜນຈະວັດມາດຕະຖານການດໍາລົງຊີວິດຫຼັງກະສຽນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ ຈໍານວນ 17 ຄົນ ເທົ່າ 51.5%, ຮູບແບບໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນເນັ້ນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ ຈໍານວນ 27 ຄົນ ເທົ່າ 81.8%, ຮອງລົງມາແມ່ນເນັ້ນທີ່ການສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ ຈໍານວນ 5 ຄົນ ເທົ່າ 15.2%, ຮູບແບບການກະຈາຍຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນຝາກໄວ້ໃນສະຖາບັນການເງິນຜ່ານຮູບແບບຕ່າງໆ ຈໍານວນ 13 ຄົນ ເທົ່າ 39.4%, ວິທີຈັດການກັບຄວາມສ່ຽງ ສຶກສາຂໍ້ມູນກ່ອນການນໍາເງິນໄປລົງທຶນຢ່າງລະອຽດ ຈໍານວນ 25 ຄົນ ເທົ່າ 75.8%.

3.2 ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານ ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ຜົນການວິເຄາະຂໍ້ມູນພົບວ່າ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍລວມແລ້ວແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ມີ $\bar{X}=3.48$ ແລະ $S.D=0.97$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດແຕ່ລະດ້ານແລ້ວມີລາຍລະອຽດດັ່ງນີ້:

- ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນດ້ານການວາງແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງຊັບສິນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ມີ $\bar{X}=3.78$ ແລະ $S.D=0.88$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດ ເຫັນວ່າ ອັນດັບທໍາອິດແມ່ນ ຊັບສິນສະພາບຄ່ອງ ເຊັ່ນ: ເງິນສົດ, ເງິນຝາກ ມີ $\bar{X}=3.93$ ແລະ $S.D=0.82$ ແລະ ສິ່ງຂອງອື່ນໆ ມີ $\bar{X}=3.93$ ແລະ $S.D=0.74$, ຮອງລົງມາແມ່ນສັງຫາລິມະຊັບ ເຊັ່ນ: ລົດຍົນ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນເຮືອນ, ເຄື່ອງເຜັດ ມີ $\bar{X}=3.87$ ແລະ $S.D=1.03$ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນ ອະສັງລິມະຊັບ ເຊັ່ນ: ເຮືອນ, ດິນມູນຄ່າ ມີ $\bar{X}=3.78$ ແລະ $S.D=0.89$.

- ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ດ້ານລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ມີ $\bar{X}=3.05$ ແລະ $S.D=1.04$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດ ເຫັນວ່າ ອັນດັບທໍາອິດແມ່ນ ລາຍໄດ້ປະຈໍາ ເຊັ່ນ: ເງິນເດືອນ ແລະ ອື່ນໆ ມີ $\bar{X}=3.75$ ແລະ $S.D=0.96$, ຮອງລົງມາແມ່ນລາຍໄດ້ພິເສດ ເຊັ່ນ: ຄ່າເຮັດວຽກຝ່ວງເວລາ, ຄ່າຮັບວຽກພິເສດ ມີ $\bar{X}=2.90$ ແລະ $S.D=1.04$ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄ່າດອກເບ້ຍຮັບ, ເງິນປັນຜົນຈາກການລົງທຶນ, ຄ່າເຊົ່າຮັບ ແລະ ອື່ນໆ ມີ $\bar{X}=2.51$ ແລະ $S.D=1.44$.

- ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນດ້ານລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ມີ $\bar{X}=3.26$ ແລະ $S.D=1.07$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດ ເຫັນວ່າ ອັນດັບທໍາອິດແມ່ນ ສິນເຊື້ອເພື່ອທີ່ຢູ່ອາໄສ ມີ $\bar{X}=3.93$ ແລະ $S.D=1.14$, ຮອງລົງມາແມ່ນການສຶກສາຕໍ່ ມີ $\bar{X}=3.63$ ແລະ $S.D=1.16$, ຖັດລົງມາແມ່ນ ສິນເຊື້ອເພື່ອຊື້ລົດໃຫຍ່ ຫຼື ລົດຈັກ ມີ $\bar{X}=3.54$ ແລະ $S.D=0.97$, ການເຊົ່າຊື້ສິນຄ້າ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງເຝີນເຈີໃນເຮືອນ ມີ $\bar{X}=2.90$ ແລະ $S.D=0.84$ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນການລົງທຶນອາຊີບເສີມ ມີ $\bar{X}=2.30$ ແລະ $S.D=1.26$.

- ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນດ້ານຮູບແບບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ມີ $\bar{X}=3.81$ ແລະ $S.D=0.89$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດ ເຫັນວ່າ ອັນດັບທໍາອິດແມ່ນ ເພື່ອຊື້ສິນຊັບ ຫຼື ວັດຖຸມີຄ່າ ມີ $\bar{X}=3.93$ ແລະ $S.D=0.86$, ຮອງລົງມາແມ່ນ ເພື່ອລົງທຶນໃນທຸລະກິດສ່ວນຕົວ ມີ $\bar{X}=3.87$ ແລະ $S.D=0.89$, ຖັດລົງມາ ແມ່ນຝາກເງິນກັບທະນາຄານ ມີ $\bar{X}=3.78$ ແລະ $S.D=0.85$ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນເພື່ອຊື້ຜົນທະບັດລັດຖະບານ ມີ $\bar{X}=3.66$ ແລະ $S.D=0.98$.

- ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນດ້ານການວາງແຜນສະສົມເງິນຫຼັງກະສຽນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນ

ລະດັບຫຼາຍ ມີ $\bar{X}=3.50$ ແລະ $S.D=0.99$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດ ເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນວາງແຜນຈະສະສົມເງິນບຳນານ ມີ $\bar{X}=3.69$ ແລະ $S.D=.95$, ຮອງລົງມາແມ່ນລາຍໄດ້ຈາກທຸລະກິດ ມີ $\bar{X}=3.51$ ແລະ $S.D=1.00$, ຖັດລົງມາແມ່ນເງິນອອມ ມີ $\bar{X}=3.42$ ແລະ $S.D=1.03$ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນດອກເບ້ຍຮັບ ມີ $\bar{X}=3.39$ ແລະ $S.D=0.99$.

- ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສຳຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ມີ $\bar{X}=3.48$ ແລະ $S.D=0.97$ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດ ເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນ ຮູບແບບການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ ມີ $\bar{X}=3.81$ ແລະ $S.D=0.89$, ຮອງລົງມາແມ່ນແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງ ມີ $\bar{X}=3.78$ ແລະ $S.D=0.88$, ຖັດລົງມາແມ່ນການວາງແຜນຈະສະສົມເງິນຫຼັງກະສຽນ ມີ $\bar{X}=3.50$ ແລະ $S.D=0.99$, ຕໍ່ມາແມ່ນລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ ມີ $\bar{X}=3.26$ ແລະ $S.D=1.07$ ແລະ ຖັດມາແມ່ນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ ມີ $\bar{X}=3.05$ ແລະ $S.D=1.04$.

4. ວິພາກຜົນ

4.1 ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງພະນັກງານ ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ເຫັນວ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ວາງແຜນດ້ວຍຕົວເອງ, ບຸກຄົນທີ່ສົ່ງຜົນຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ແມ່ນຄອບຄົວ, ຮູບແບບການວາງແຜນທາງການເງິນ ແມ່ນຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ຈຸດປະສົງຫຼັກໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ແມ່ນວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ຄຸນະພາບຊີວິດທີ່ດີຫຼັງການກະສຽນອາຍຸ, ເປົ້າໝາຍໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ແມ່ນບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ແມ່ນສະຖຽນລະພາບຂອງລາຍໄດ້, ວາງແຜນທາງການເງິນໂດຍເລືອກລົງທຶນ ແມ່ນເພື່ອການບໍລິໂພກ (ຊື້ລົດ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ), ປະເພດຂອງການວາງແຜນທາງການເງິນ ແມ່ນແຜນການອອມ, ລະດັບອັດຕາຄວາມສ່ຽງທີ່ທ່ານສາມາດຍອມຮັບໄດ້ສຳລັບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ, ອັດຕາຜົນຕອບແທນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ 5-10% ຕໍ່ປີ, ໄລຍະເວລາທີ່ຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ ແມ່ນ 3-6 ປີ, ວາງແຜນຈະສະສົມເງິນຕໍ່ເດືອນເພື່ອນຳມາໃຊ້ຫຼັງກະສຽນ ແມ່ນ 700,001-1,000,000 ກີບ, ວາງແຜນຈະວັດມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດຫຼັງກະສຽນ ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ, ຮູບແບບໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ແມ່ນເນັ້ນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ, ຮູບແບບການກະຈາຍຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນຝາກໄວ້ໃນສະຖາບັນການເງິນຜ່ານຮູບແບບຕ່າງໆ, ວິທີຈັດການກັບຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນສຶກສາຂໍ້ມູນກ່ອນການນຳເງິນໄປລົງທຶນຢ່າງລະອຽດ. ສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Mangnormek (2012) ພົບວ່າ ການບໍລິຫານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ປະກອບມີແຫຼ່ງລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ ແລະ ການສະສົມເງິນ ຫຼື ການລົງທຶນຂອງພະນັກງານ ແລະ ອາຈານໃນມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ວິທະຍາເຂດດົງໂດກ ແມ່ນມີຫຼາຍ. ສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Boonzhai (2009) ພົບວ່າ: ພຶດຕິກຳການໃຊ້ຈ່າຍຂອງບຸກຄົນໃນໄວກຳລັງເຮັດວຽກ ແມ່ນມີການຈັດສັນເງິນເປັນໝວດໝູ່ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ຈັດເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳເດືອນຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຕໍ່ມາແມ່ນເພື່ອການອອມ ແລະ ເປັນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນສັງຄົມ, ສ່ວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳ

ເດືອນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈົງແມ່ນເປັນລາຍຈ່າຍຄ່າອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ ຕໍ່ມາແມ່ນເປັນຄ່າພາຫະນະ ແລະ ຄ່າເດີນທາງ ສ່ວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພື່ອການອອມ - ການລົງທຶນ ມັກເປັນການຈ່າຍ ເພື່ອອອມໃນຮູບແບບເງິນຝາກແບບອອມຊັບ ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບ ຈາປະເກດ 1980) ໃນໜັງສືການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຊຶ່ງໜັງສືດັ່ງກ່າວໄດ້ເວົ້າວ່າ: ລາຍຮັບປະມານ 70% ຂອງລາຍຮັບສ່ວນບຸກຄົນທັງໝົດຈະໄດ້ເງິນເດືອນ ແລະ ໂດຍສ່ວນຫຼາຍເງິນເດືອນຕໍ່ເດືອນຢູ່ລະຫວ່າງ 700,001 - 900,000 ກີບ, ນອກຈາກເງິນເດືອນແລ້ວຈະເປັນລາຍຮັບທີ່ບໍ່ແນ່ນອນເຊິ່ງເປັນລາຍຮັບຈາກການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາຕີຕໍ່າກວ່າ 500,000 ກີບ, ປະລິນຍາໂທ 1,500,000 - 2,000,000 ກີບ ແລະ ລາຍຮັບຈາກເງິນອຸດໜູນຕຳແໜ່ງແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຕຳແໜ່ງທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ສ່ວນຫຼາຍໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າ 100,000 ກີບ, ກຸ່ມຕົວຢ່າງໄດ້ເຮັດວຽກເສີມມີ 45%, ກຸ່ມຕົວຢ່າງປະຊາກອນ 66.3% ແມ່ນບໍ່ມີການວາງແຜນລາຍຮັບກຸ່ມຕົວຢ່າງປະຊາກອນໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຫຼາຍກັບການໃຊ້ຈ່າຍເລື່ອງອາຫານ ການກິນ, ສະບູ, ຢາຕູແຂ້ວ ແລະ ອື່ນໆ 500,000-1,000,000 ກີບ ຕໍ່ເດືອນ, ບໍ່ມີການຜ່ອນຊື້. ການສະສົມເງິນສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເພື່ອການສຶກສາໃຫ້ລູກ, ຫຼານ ຫຼື ຄອບຄົວໃນຮູບແບບຂອງການສະສົມຫຼາຍແມ່ນການຝາກເງິນກັບທະນາຄານໃນຮູບແບບຝາກປະຢັດ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Xayyavong et al. (2023) ພົບວ່າ: ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງການເງິນຂອງຂອງພະນັກງານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວ ມະຫາຊົນ ສາຂາຫຼວງພະບາງ ໂດຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນວາງແຜນດ້ວຍຕົນເອງ, ຝາກເງິນໄວ້ກັບທະນາຄານ, ຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ມີອິດສະຫຼະພາບທາງການເງິນ ແລະ ວາງແຜນການເງິນໂດຍເລືອກລົງທຶນໃນທຸລະກິດຊື້ອະສັງຫາລິມະຊັບເປັນຕົ້ນ.

4.2 ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານ ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ດ້ານການວາງແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງຊັບສິນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ, ໃນນັ້ນເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດ ແມ່ນຊັບສິນສະພາບຄ່ອງເຊັ່ນ: ເງິນສົດ, ເງິນຝາກ, ຕໍ່ມາແມ່ນສັງຫາລິມະຊັບ ເຊັ່ນ: ລົດຍົນ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນເຮືອນ, ເຄື່ອງເຝັດ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນ ອະສັງລິມະຊັບ ເຊັ່ນ: ເຮືອນ, ດິນ.

ຕໍ່ປັດໄຈດ້ານລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ໃນນັ້ນເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນ ລາຍໄດ້ປະຈຳເຊັ່ນ: ເງິນເດືອນ ແລະ ອື່ນໆ, ຕໍ່ມາແມ່ນລາຍໄດ້ພິເສດ ເຊັ່ນ: ຄ່າເຮັດວຽກລ່ວງເວລາ, ຄ່າຮັບວຽກພິເສດ ແລະ ລາຍໄດ້ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄ່າດອກເບ້ຍຮັບ, ເງິນບັນຜົນຈາກການລົງທຶນ, ຄ່າເຊົ່າຮັບ ແລະ ອື່ນໆ.

ຕໍ່ປັດໄຈດ້ານລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນ ສິນເຊື່ອເພື່ອທີ່ຢູ່ອາໄສ, ຮອງລົງມາແມ່ນການສຶກສາຕໍ່, ຖັດລົງມາແມ່ນສິນເຊື່ອເພື່ອຊື້ລົດໃຫຍ່ ຫຼື ລົດຈັກ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນການເຊົ່າຊື້ສິນຄ້າ ເຊັ່ນ: ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ເຄື່ອງເຜີນເຈີໃນເຮືອນ.

ຕໍ່ດ້ານຮູບແບບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງພິຈາລະນາລາຍລະອຽດເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນເພື່ອຊື້ສິນຊັບ ຫຼື ວັດຖຸມີຄ່າ, ຮອງລົງມາແມ່ນເພື່ອລົງທຶນໃນທຸລະກິດສ່ວນຕົວ, ຖັດລົງມາແມ່ນຝາກເງິນກັບທະນາຄານ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນເພື່ອຊື້ຜົນທະບັດລັດຖະບານ.

ຕໍ່ການວາງແຜນສະສົມເງິນຫຼັກກະສຽນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງຝ່າລະນາລາຍລະອຽດເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນວາງແຜນຈະສະສົມເງິນປານານ, ຮອງລົງມາແມ່ນລາຍໄດ້ຈາກທຸລະກິດ, ຖັດລົງມາແມ່ນເງິນອອມ ແລະ ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນດອກເບ້ຍຮັບ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ ຄຳສະແຫວງ ແກ້ວບົວລະຟາ (2011) ພົບວ່າ: ຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມີການວາງແຜນໃນຮູບແບບການວາງແຜນການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ, ຮອງລົງມາແມ່ນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງຊັບສິນ, ການວາງແຜນຜົນປະໂຫຍດພະນັກງານ, ການວາງແຜນການກະສຽນ, ການວາງແຜນໃນດ້ານໜີ້ສິນ ແລະ ບໍ່ມີການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຕາມອັນດັບ.

ເມື່ອສຶກສາການວາງແຜນແຕ່ລະຮູບແບບເຫັນວ່າ: ການວາງແຜນການອອມ ແລະ ການລົງທຶນແມ່ນຢູ່ໃນທຸລະກິດສ່ວນຕົວ, ການວາງແຜນຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງຊັບສິນທັງດ້ານອະສັງຫາລິມະຊັບ, ການວາງແຜນໃນດ້ານໜີ້ສິນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນສິນເຊື້ອທີ່ຢູ່ອາໄສ, ການວາງແຜນການກະສຽນແມ່ນມີເງິນອອມມາຈາກແຫຼ່ງລາຍຮັບອື່ນໆ ແລະ ເຫດຜົນທີ່ບໍ່ມີການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນລາຍຈ່າຍເງິນໃນອະນາຄົດໄດ້ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນຄວ້າຂອງ Puangsuwan et al. (2021) ພົບວ່າ: ການບໍລິຫານຈັດການການເງິນ ເພື່ອຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງການເງິນຂອງຜູ້ສູງອາຍຸໃນແຂວງນະຄອນລາດຊະສີມາ ໃນພາບລວມແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ໂດຍມີການບໍລິຫານຈັດການການເງິນດ້ານໜີ້ສິນ, ດ້ານລາຍໄດ້, ດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ດ້ານການອອມ ແລະ ດ້ານການລົງທຶນ ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍເຊັ່ນກັນ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານສະພາ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເຊິ່ງຝ່າລະນາລາຍລະອຽດເຫັນວ່າ ອັນດັບທຳອິດແມ່ນຮູບແບບການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ, ຮອງລົງມາແມ່ນແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງ, ຖັດລົງມາແມ່ນການວາງແຜນຈະສະສົມເງິນຫຼັກກະສຽນ, ຕໍ່ມາແມ່ນລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ສຸດທ້າຍແມ່ນລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ.

5. ສະຫຼຸບ

ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ສ່ວນໃຫຍ່ວາງແຜນດ້ວຍຕົວເອງ, ບຸກຄົນທີ່ສົ່ງຜົນຫຼາຍທີ່ສຸດຕໍ່ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ ຄອບຄົວ, ຮູບແບບການວາງແຜນທາງການເງິນຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນ, ຈຸດປະສົງຫຼັກໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ຄຸນພາບຊີວິດທີ່ດີຫຼັງການກະສຽນອາຍຸ, ເປົ້າໝາຍໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ, ເປົ້າໝາຍການລົງທຶນ ສະຖຽນລະພາບຂອງລາຍໄດ້, ວາງແຜນທາງການເງິນໂດຍເລືອກລົງທຶນ ເພື່ອການບໍລິໂພກ (ຊື້ລົດ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ), ປະເພດຂອງການວາງແຜນທາງການເງິນແມ່ນແຜນການອອມ, ລະດັບອັດຕາຄວາມສ່ຽງທີ່ທ່ານສາມາດຍອມຮັບໄດ້ສຳລັບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ ລະດັບປານກາງ, ອັດຕາຜົນຕອບແທນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ 5 - 10% ຕໍ່ປີ, ໄລຍະເວລາທີ່ຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ 3 - 6 ປີ, ວາງແຜນຈະສະສົມເງິນຈຳນວນເທົ່າໃດຕໍ່ເດືອນເພື່ອນຳມາໃຊ້ຫຼັງກະສຽນ ແມ່ນ 700,001 - 1,000,000 ກີບ, ວາງແຜນຈະວັດມາດຕະຖານການດຳລົງຊີວິດຂອງທ່ານຫຼັງກະສຽນອາຍຸເທົ່າເດີມ, ຮູບແບບໃນການວາງແຜນທາງການເງິນເນັ້ນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງການເງິນ, ຮອງລົງມາແມ່ນເນັ້ນທີ່ການສ້າງຄວາມຮັ່ງມີ, ຮູບແບບການຈາຍຄວາມສ່ຽງ ແມ່ນຝາກໄວ້ໃນສະຖາບັນການເງິນຜ່ານ

ຮູບແບບຕ່າງໆ ແລະ ວິທີຈັດການກັບຄວາມສ່ຽງແມ່ນການສຶກສາຂໍ້ມູນກ່ອນການນຳເງິນໄປລົງທຶນຢ່າງລະອຽດ.

ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕໍ່ຄວາມສຳຄັນໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນດ້ານການວາງແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງຊັບສິນ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຫຼາຍ ເນື່ອງມາຈາກຊັບສິນສະພາບຄ່ອງ, ດ້ານລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ, ດ້ານລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ, ດ້ານຮູບແບບການອອມ ແລະ ການລົງທຶນ, ດ້ານການວາງແຜນສະສົມເງິນຫຼັກກະສຽນ ແລະ ດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ.

6. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ຂ້າພະເຈົ້າ ໃນນາມຜູ້ຄົນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຂໍປະຕິຍານຕົນວ່າຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ມີໃນບົດຄວາມວິຊາການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນບໍ່ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງຜົນປະໂຫຍດກັບພາກສ່ວນໃດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເອື້ອປະໂຫຍດໃຫ້ກັບພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງ, ກໍລະນີມີການລະເມີດ ໃນຮູບການໃດໜຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຍິນດີ ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ.

7. ເອກະສານອ້າງອີງ

- ແກ້ວບົວລະຟາ, ຄ. (2011). *ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ສຳນັກງານໃຫຍ່ ແລະ ໜ່ວຍບໍລິການທີ່ຂຶ້ນກັບສາຂານະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ*.
- ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. (2024). *ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2023*.
- ຈາປະເກດ, ຈ. (1980). *ການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ*.
- Boonzhai, C. (2009). *Personal financial management: Case study of Working People*. Dhurakijpundit University.
- Brounen, D., Koedijk, K., & Pownall, R. (2016). *Studied the influence of perceived financial capability and savings behavior on the adequacy of retirement savings*.
- Farrell, L.L., & Risse, J.E. (2016). *Studied how demographic and social characteristics and financial self-efficacy affect the saving and investment patterns of Australian women*.
- Gitman, L. J., Joehnk, M. D., & Billingsley, R. S. (2020). *Personal financial planning. (13th ed.)*. OH: South Western Cengage Learning. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/RJPI/article/view/257544>
- Kitdamrongtham, P., & TulaSombat, S. (2023). *Personal financial planning for each age group with visualization techniques. Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi Journal of MCU Buddhapanya*, 9(1), 288-303.
- Mangnormek, S. (2012). *Personal financial management of staff and professors at the National University*.
- Nunnally, J. C. (1978). *Psychometric theory (2nd ed)*. New York: McGraw-Hill.
- Pinthong, Y. (2008). *Personal financial planning of people in Pathum Thani Province*. From: <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-8/6114060001.pdf>
- Poolphon, S. (2022). *Personal financial management for retirement Age Academic personnel within Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University with financial innovation. Journal of MCU Buddhist Panya Review*, 7(4), 109-119. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmbr/article/view/258852>
- Puangsuwan, S., Romyen, O., Nuansate, O., & Apichotphudinun, J. (2021). *Financial Management for Financial Strength of the Elderly in Nakhon Si Thammarat Province*.

Roscoe, J. T. (1975). *Fundamental research statistics for the behavioral sciences* (Second ed.). New York: Holt Rinehart and Winston.

Soporn, S. (2005). *Financial planning for housing of personnel living in dormitories of Chulalongkorn University*.

Thinpaisan, J. (2013). *Personal Financial Planning for Parents of Nirada School Students National University*.

Xayyavong, S., Yangsansay, C., & Vatthana, M. (2023). Factors Related to Personal Financial Planning of Officers of Banque Pour Le Commerce Exterieur Du Laos Luangprabang Branch. *Souphanouvong University Journal Multidisciplinary Research and Development*, 9(3), 204–215

ຕາຕະລາງທີ 1: ພຶດຕິກຳການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງພະນັກງານ ສະພາປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ລ/ດ	ຊ່ອງທາງການວາງແຜນທາງການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ວາງແຜນດ້ວຍຕົວເອງ	31	93.9
2	ວາງແຜນຈາກການເຂົ້າຮ່ວມສຳມະນາການເງິນສ່ວນບຸກຄົນ	2	6.1
ລ/ດ	ບຸກຄົນທີ່ສົ່ງຜົນຫຼາຍສຸດຕໍ່ການວາງແຜນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ຕົນເອງ	9	27.3
2	ຄົນຄອບຄົວ	21	63.6
3	ໝູ່ເພື່ອນ	1	3.0
4	ອື່ນໆ	2	6.1
ລ/ດ	ຮູບແບບການວາງແຜນທາງການເງິນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ຝາກໄວ້ກັບທະນາຄານ ຫຼື ສາຖາບັນການເງິນ	12	36.4
2	ລົງທຶນໃນທຸລະກິດ	12	36.4
3	ເກັບໄວ້ກັບຕົນເອງ	8	24.2
4	ອື່ນໆ	1	3.0
ລ/ດ	ຈຸດປະສົງຫຼັກໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ການລົງທຶນຂະຫຍາຍຕົວ	6	18.2
2	ວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ຄຸນະພາບຊີວິດທີ່ດີຫຼັງການກະສຽນອາຍຸ	14	42.4
3	ວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ຄວບຄຸມສະຖານະພາບທາງການເງິນ	4	12.1
4	ວາງແຜນເພື່ອໃຫ້ມີອິດສະຫຼະພາບທາງການເງິນ	4	12.1
5	ວາງແຜນເພື່ອເປັນມໍລະດົກໃຫ້ລູກ-ຫຼານ	3	9.1
6	ອື່ນໆ	2	6.1
ລ/ດ	ເປົ້າໝາຍໃນການວາງແຜນທາງການເງິນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ເພື່ອການກະສຽນ	5	15.2
2	ບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ	19	57.6
3	ເປັນມໍລະດົກໃຫ້ລູກຫຼານສືບທອດ	4	12.1
4	ເພື່ອການລົງທຶນ	5	15.2
ລ/ດ	ວາງແຜນທາງການເງິນໂດຍເລືອກລົງທຶນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ລົງທຶນເພື່ອການບໍລິໂພກ (ຊື້ລົດ, ເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ)	15	45.5
2	ລົງທຶນໃນທຸລະກິດ (ຊື້ທີ່ດິນ, ອາຄານ, ໂຮງງານ)	14	42.4
3	ລົງທຶນໃນຫຼັກຊັບ (ຜັນທະບັດ, ຫຸ້ນກູ້, ຫຸ້ນລິບຸມາສິດ)	4	12.1
ລ/ດ	ປະເພດຂອງການວາງແຜນທາງການເງິນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ແຜນການອອມ	11	33.3
2	ແຜນບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ	6	18.2

3	ແຜນການລົງທຶນ	10	30.3
4	ແຜນການກະສຽນ	6	18.2
ລ/ດ	ອັດຕາຄວາມສ່ຽງທີ່ຍອມຮັບໄດ້	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ລະດັບຕ່ຳ	10	30.3
2	ລະດັບປານກາງ	22	66.7
3	ລະດັບສູງ	1	3.0
ລ/ດ	ອັດຕາຜົນຕອບແທນທີ່ຕ້ອງການ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ຕ່ຳກວ່າ 5% ຕໍ່ປີ	8	24.2
2	5-10% ຕໍ່ປີ	12	36.4
3	11-15% ຕໍ່ປີ	2	6.1
4	ຫຼາຍກວ່າ 15% ຕໍ່ປີ	11	33.3
ລ/ດ	ໄລຍະເວລາທີ່ຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ຕ່ຳກວ່າ 3 ປີ	7	21.2
2	3-6 ປີ	17	51.5
3	7-10 ປີ	6	18.2
4	ຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ	3	9.1
ລ/ດ	ການວາງແຜນສະສົມເງິນຕໍ່ເດືອນ	ຈຳນວນ (ຄົນ)	ສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ຕ່ຳກວ່າ 400,000 ກີບ	8	24.2
2	400,000-700,000 ກີບ	8	24.2
3	700,001-1.000,000 ກີບ	9	27.3
4	ຫຼາຍກວ່າ 1,000,000 ກີບ	8	24.2

ຕາຕະລາງທີ 2: ຄຳສະເລ່ຍ, ຄ່າຜັນປ່ຽນມາດຖານ ແລະ ລະດັບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜະນິດການຕໍ່ປັດໄຈໃນການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກຄົນຂອງຜະນິດການ ສະພາປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	$\bar{X}$	S.D	ລະດັບຄວາມສຳຄັນ
1	ແຜນການຊື້ ຫຼື ຄອບຄອງ	3.78	0.88	ຫຼາຍ
2	ລາຍໄດ້ສ່ວນບຸກຄົນ	3.05	1.04	ປານກາງ
3	ລາຍຈ່າຍສ່ວນບຸກຄົນ	3.26	1.07	ປານກາງ
4	ຮູບແບບການອອມ ຫຼື ການລົງທຶນ	3.81	0.89	ຫຼາຍ
5	ການວາງແຜນຈະສະສົມເງິນຫຼັງກະສຽນ	3.50	0.99	ຫຼາຍ
6	ການວາງແຜນທາງດ້ານການເງິນສ່ວນບຸກ	3.48	0.97	ຫຼາຍ